

Adományok, adományok, adományok

Az Erdészcsillag Alapítvány Kuratóriuma 2010. szeptember 30-i ülésén tárgyalta a 2010. évi szociális segélykérelmeket. Az Alapítvány pályázati felhívására beérkezett 34 kérelemből a Kuratórium 4 főt 70 000.- Ft, 18 főt 40 000.- Ft és 10 főt 30 000.- Ft szociális segélyben részesített.

Az Országos Erdészeti Egyesület gyűjtést hirdetett az erdészeti szervezetek és szakemberek körében a Borsod-Abaúj-Zemplén megyei árvízkárosultak segítése érdekében. Az adományozott

összeget az Erdészcsillag Alapítvány Kuratóriuma – a beérkezett segélykérelmek alapján – osztotta szét a kárt szenvedettek között (6 fő 50 000.- Ft, 14 fő 30 000.- Ft támogatásban részesült).

A legtöbb segélyezett Szendrőlád és Szendrő községben él, ezért a támogatásokat 2010. október 14-én, a helyszínen adta át részükre *Bak Julianna*, az Erdészcsillag Alapítvány Kuratórium tagja.

Köszönjük a támogatóknak – *Babiczi László, Bús Mária*, HM Kaszói Erdőgazdaság Zrt., *Jurecska Endre, Keresztes György*, Mecseki Erdészeti Zrt., *dr. Németh Csaba, Ormos Balázs, Ormos Balázsné, dr. Péti Miklós*, Pilisi Parkerdő Zrt., Szombathelyi Helyi Csoport kollektívája, *Szuper Józsefné*, Tanulmányi Erdőgazdaság Zrt., *Zsoldos Gábor*, és a nevét nyilvánosságra hozni nem kívánó támogatóknak is – a felajánlott összeget.

Gémesi József

az Erdészcsillag Alapítvány kuratóriumának elnöke

Felhívás

Az OEE Pápai Helyi Csoportja azal a kéréssel fordul a tagsághoz, hogy a Kolontár–Devecser településeket ért vörösiszap-áradatnak 10, a térségben lakó és jelentős kárt szenvedett erdőgazdasági dolgozókat és nyugdíjasokat adományaikkal segítsék, melyeket az OEE

10200830-32310126 sz.

bankszámlájára szíveskedjenek befizetni. Kérjük feltüntetni hogy: OEE tagok vörösiszap-károsultjai javára.

Futó Elemér (1939–2010)

Erdésztechnikusi végzettségét az 1958. évben szerezte. A Balaton-felvidéki Nemzeti Park Igazgatóság minden jogelődjénél dolgozott már. Természetvédelmi őr feladatát hivatásként fogta fel és feladatait

mindig magas színvonalon végezte. A munkaidejét jelentősen meghaladó időt töltött el a védett természeti területek, különösen a Kis-Balaton őrzésével, feltárásával, fejlesztésével, illetve az idelátogató csoportok szakszerű kíséretével és tájékoztatásával. Munkájában következetesen érvényesítette a természetvédelmi érdekeket.

1973. május 15-től látott el szolgálatot a Kis-Balaton térségében. Természetvédelmi őrként több pozíciót is betöltött az évek során a régióban. 2003. óta őrkörület vezető természetvédelmi őrként tevékenykedett egészen 2006. szeptember 20-i nyugdíjba vonulásáig.

Mintaszerű faj- és élőhely-védelmi programokat bonyolított a tájegységben (pl. invazív fajok visszaszorítása, az északi pocok védelme). A térség kezelési folyamatainak és gazdálkodásának szervezésében kiemelkedően teljesített, és a tevékenységével hozzájárult a természeti értékek hosszú távú fennmaradásához. Odaadón segítette az Igazgatóság oktatási-ismeretterjesztési tevékenységét a térségben, rendszeresen előadásokat tartott és szakszemináriumokat bonyolított.

tott le. Jelentős munkát végzett az egykori Kis-Balaton Tájvédelmi Körzet területének bővítésének és a régió nemzeti parki védettségének megalapozásában, a természeti értékek felvételezésében. Számos cikk, kiadvány és könyv is őrzi munkásságának egyes részleteit.

Munkája elismeréseképpen 1990-ben Pro Natura Emlékérem, 2006-ban pedig Magyar Köztársasági Bronz Érdemkereszt kitüntetésekben részesült.

Kincs volt Futó Elemér, és evvel akkor szembesülünk majd a hétköznapokban, amikor kérdéseinkre nem kapjuk meg Tőle a biztos tudásunk alapuló választ.

Egész élete a Berekhez kötődik, melyről könyvében így ír:

„Őseim valamikor az 1700-as évek első felében Zalavárról költöztek Vörsre. Valami ismeretlen erő kötötte őket ehhez a vizes vidékhez, mert amikor lakóhelyet változtattak, a Kis-Balaton nyugati széléről átjöttek a keletre. Valami kemény elszántságot is átadtak... úgy éreztem, hogy ők, az őseim, a nagyszerű emberek hagyták rám ezt a vidéket, amit talán kötelességemmé tettek oda föntről, hogy védjem, tovább őrizzem az utánunk jövőknek.”

Nagy álma akkor teljesült, amikor 1973-ban Bódy Jenő bácsi nyugdíjba ment és helyére őt nevezték ki a Kis-Balaton Természetvédelmi Terület vezetőjének, s ezzel kezdetét vette a közel 40 éves szolgálat.

Mint a tenyerét úgy ismerte a Berket, a gyakorlati megfigyeléseket a szakirodalmal buzgó olvasása tette teljessé. Tudása egyik fontos forrása volt az idős pásztor, pákász, halász, paraszt emberekkel való beszélgetés. Őszinte kíváncsisággal hallgatta őket, s a

beszélgetés során ők sorra megnyíltak, s egy letűnő világról meséltek, meséltek... Talán innen ered kiváló előadói képessége, jellegzetes testmozdulatai, s különleges szóhasználatai, melyekkel hangsúlyozta, színesítette előadásait.

Folyamatosan küzdött a természeti értékek védelme érdekében, hol az emberi ostobasággal szemben, hol maga a természeti elemek (tűz, árvíz) pusztító hatásainak megakadályozása érdekében.

A szabad ég alatt eltöltött természetvédelmi őrszolgálati évek edzették keménnyé jellemét. Ha kellett éjjel-nappal, szélben-fagyban, járta a területet, a Berek önkéntes rabszolgája volt és ezt Ő a legnagyobb alázattal végezte. Szolgálatának elismeréseként többször részesült kitüntetésben, a legutóbbi 2006-ban a Magyar Köztársaság Bronz Érdemkeresztje.

Egy alkalommal akaratom ellenére megbántottam: kértem, hogy számítalan ki nem vett szabadsága miatt pár hét pihenőt tartson. Azt a végtelen szomorúságot, amely kiült az arcára soha nem felejttem:

„Igazgató úr még beteg se nagyon voltam a 30 év alatt, szabadságot is csak a legszükségesebb esetben vettem ki, én két napnál többet nem bírok ki a Berek nélkül.”

Mégis e kemény és szívós embert három dolog először lelkiileg, aztán fizikailag megtört: először is unokája elvesztése, majd nyugdíjazása és végül a mások számára is leküzdhetetlen korral folytatott hősies küzdelem. Hogy milyen komoly harcot folytatott azt csak közvetlen hozzátartozói tudták, kívülállók alig vettek észre valamit.

Pedig voltak időszakok, amikor mindannyian reménykedtünk a teljes felépülésben.